

במקרה נחקלתי הבוקר ברשימה של ש. לביא ב"דבר" מיום 29.7.48 בשם לעניני השעה, בכרך השני של הרשימה בשם "אל הנוער המשוטה" הוא כותב: "עוד רגלינו ניצבות על שיא האושר (הננו הדור שזכה לאתחלתא של גאולת ישראל) - העינים כבר רואות את התהום האפל הפעור לרגלינו - על הדשא שמאחורי חלונני, ישבו שני נערים חביבים מאוד - סיפר האחד לשני: בן-גוריון מחנכל להרוס את הפלמח, מרעיב אותו, לא מספק לו את הלבוש הכי הכרחי ולא נעלים לרגלים היחפוח, מפטר ומציק למפקדים הכי מוכשרים, והגרוע ביותר: לא מספק לפלמח את הנשק כשהוא נחוץ מאוד לפעולות, על אף שיטנו במחסנים. הכל הוא מכוון כדי להכשילו בקרב. לו הייתי בא לארץ בימים אלה מאיזה עולם אחר והייתי שומע את השם הזה רק מפי אלה העורכים את הווקחנליה הזאת שעל ידם נפגשים הקצוות מימן ומשמאל, ואשר על ידה באים למוצא האחד והוא השנאה העוורת - וודאי שהייתי אומר אז לעצמי: הנה מלחמת עולם אשר לאנשי הארץ והמוני נערים מוסתים למול האחד שאורו גדול מיכולת ראיתם של אלה, על כן החייצבו עליו לעקצו, למרר את חייו, להורידו משיאיו ככל שיוכלו. כפי שזה קרה כמה וכמה פעמים בהיסטוריה האנושית (והוא מצטט דברי ירמיהו: "לכו ונחשבה על ירמיהו מחשבות כי לא תסרד תורה מכהן ועצה מחכם ודבר מנביא, לכו ונכהו בלשון ואל נקשיבה אל כל דבריו" יח' 18).

נערים תמימים אשר יאמינו לכל מכות לשון - ימצאן די והותר. זאת היא חכמה על אף שהיא חלודה מאוד, פועלת את פעולתה. - נערים יקרים! אל תאמינו להם והצלחם את נפשוהיכם. אל תהיינה נפשוהיכם קרבנות הסתה. - אותם המלחשים אשר מספרים לכם על הדיקטטור שמרעיב את הפלמח ומשאיר אותו ביחפותו ואינו מספק להם את הנשק הנחוץ - לא יספרו כזאת בפומבי ובגלוי מפני שאין בהם אף שמץ של אמת. רעב, יחפות וחוסר נשק בצבא לא יכולים להיות בגדר סוד. בחקופה קצרה ביותר מוכרח סוד זה להתגלות

ואם מספרים לכם בגדר סודות אין זאח אלא הם עצמם מחבישים על . . .

לפניכם – אל תאמינו להם והצלתם את הפשוטיכם. אל תהיינה נפשותיכם קרבנות הסתה."

- בחמש יצאנו לאלומות לחתונה של גיורא ישי, בנו של אלחנן. נתאסף קהל רב

מהקבוצים, הרב מכנסת סידר חופה וקידושיין, ובנוח המקום ובניו שעשעו את האורחים

בריקודים ובדברי ליצנות חבריים על החתן והכלה. בעשר בערב שבנו הביחה לת"א.

- כתבתי הבוקר רשימה 20 מהסדרה החדשה שלי בדבר. כן שלחתי החכשה לדבר על

מעשיות אשכול כאילו הייתי בעד ועדת השבעה.

16.6.65, יום ד' טז' סיוון

אמנון גולן הביא תכניה הסמינר בחיפה בסוף השבוע. לדעתו יש להכריע מיד על

רשימה מיוחדת שנדע מי אתנו ומי לא. היה אחמול בחיפה. כולם לא רוצים בפילוג.

אחדים אומרים אם תהיה רשימה יצטרפו. אבא חושי נגד. לדעתו אפשר במשך 4 שנים לתקן

הרבה.

- 11.30 - הגיעו שמעון, אלמוגי, משה, סורקיס. לדעת שמעון ההידברות היא ללא

חוצאות. בקרב הרוב יש שני זרמים: (1) השלוש עם פילוג (שיטריח, שרגא, אבא, ברקת.

הם מציעים ועדת חקירה, הרכב מוסכם על מוסדות וכנסת, חידוש הדיאלוג.

(2) אשכול אינו מאמין בפילוג וסומך על כוח השכנוע שלו. במיעוט יש 3 סוגים:

(1) רשימה נפרדת, (2) לא פילוג, (3) יצטרפו לרשימה נפרדת אם ישוכנעו שנתמצו כל

האפשרויות (עוזי פינרמן). יש להחליט על רשימה – אם לא יתפזרו החברים.

משה דייין: אילו היה היום צריך להחליט – היה מחליט נגד רשימה, גם היה מחליט לא

להשתלב.